

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P., s.r.o.**, so sídlom v B., proti povinnému **M. F.**, zomrelému X., naposledy bývajúcemu v M., **o vymoženie 238,99 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6 Er 997/2007, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M., Exekútorový úrad so sídlom v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 14. januára 2011 sp. zn. 3 CoE 84/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné uznesením z 3. augusta 2009 č.k. 6 Er 997/2007-19 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a oprávnenú zaviazal k povinnosti v lehote 3 dní zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. K. M. 143,33 € trov exekúcie. Neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie odôvodnil poukazom na § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) z dôvodu, že povinný v priebehu exekúcie zomrel. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku. Uvedené uznesenie sa v časti vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie stalo právoplatným 27. augusta 2009. V časti trov exekúcie bolo uvedené uznesenie súdu prvého stupňa na základe odvolania oprávnenej uznesením Krajského súdu v Prešove z 20. januára 2010 sp. zn. 3 CoE 44/2009 zrušené a vec v rozsahu zrušenia vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, a to z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a rozporu dôvodu zastavenia exekúcie a následného analogického použitia § 203 ods. 2 Exekučného poriadku pri rozhodovaní o trovách exekúcie.

V ďalšom konaní Okresný súd Humenné uznesením z 27. júla 2010 č.k. 6 Er 997/2007-32 súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. V odôvodnení uviedol, že k zastaveniu exekúcie nedošlo v dôsledku zavinenia oprávnenej (§ 203 ods. 1 Exekučného poriadku), ale z objektívnych dôvodov, a to z dôvodu smrti povinného po začatí exekučného konania. Oprávnená nezavinila ani nemohla predvídať úmrtie povinného a povinný zomrel bez zanechania majetku, preto jeho dedičia nezodpovedajú za jeho dlhy.

Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie súdny exekútor. Krajský súd v Prešove uznesením zo 14. januára 2011 sp. zn. 3 CoE 84/2010 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Keďže v danom prípade došlo právoplatne k zastaveniu exekúcie z dôvodu uvedeného v § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, nebolo možné rozhodnúť o trovách exekúcie podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku. Súčasne poukázal na to, že súdny exekútor nesie riziko, ktoré je spojené s výkonom jeho profesie, kam spadá aj riziko neuhradenia odmeny za odvedenú prácu a hoci súdny exekútor má zákonný nárok na úhradu trov, nemusí to bezpodmienečne znamenať, že tieto trovy aj v každom prípade reálne vymôže.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Uviedol, že rozhodnutím odvolacieho súdu bolo porušené základné právo súdneho exekútora stanovené v § 196 Exekučného poriadku a v súvislosti s tým došlo k nezákonnému odňatiu práv zaručených mu v čl. 30 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Oprávnená vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že nie sú dané žiadne dôvody dovolania a navrhla dovolanie súdneho exekútora zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora, ako subjektu oprávneného podať tento mimoriadny opravný prostriedok, smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p. Uznesenia

odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia (o. i.) vtedy, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Exekučné konanie je postup súdu, súdneho exekútora a účastníkov konania pri nútenom výkone judikovaného práva. Ide o osobitný typ občianskeho súdneho konania. Exekučné konanie je upravené Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom (§ 251 ods. 4 O.s.p.). Neexistuje žiadne ustanovenie právneho predpisu (ani iný relevantný dôvod), ktoré by osobitne vyňalo trovy exekúcie spomedzi trov konania podľa § 137 O.s.p. Napokon, konštantná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje trovy exekúcie za trovy konania (pozri napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra sp. zn. 6 Cdo 80/2010, z 15. októbra 2010 sp. zn. 3 Cdo 170/2009, z 3. októbra 2011 sp. zn. 5 Cdo 170/2011, z 13. septembra 2011 sp. zn. 6 Cdo 4/2011) a nie je dôvod sa od nej odchyliť.

V posudzovanej veci je nepochybné, že súdny exekútor napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách exekúcie, t.j. napáda uznesenie o trovách exekučného konania. Dovolanie súdneho exekútora preto podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolací súd, postupujúc podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., preskúmal prípustnosť dovolania aj podľa ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťajú dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Dovolateľ žiadne bližšie okolnosti existencie niektorej z citovaných procesných väd neuviedol, a ani v dovolacom konaní vady takejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

Dôvodné nie sú ani námietky súdneho exekútora, ktoré treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania

nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní účastníkom trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo im v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. marca 2012

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková